

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

har man i Ministeriet ment, at man burde efterkomme de Ønsker, der er fremsat af Organisationerne om en Forlængelse af Loven.

I den Periode, der er gaaet, siden Loven blev gennemført, har der imidlertid vist sig paa visse Fiskepladser at være saa godt et Fiskeri, saa gode Afsætningsforhold og saa gode Priser, at Fiskerne har været betydeligt gunstigere stillede end tidligere. Man mener derfor, det vil være rimeligt at indsætte en Bestemmelse i Loven om, at Fiskere, som har haft over en vis Indtægt, er udelukkede fra at faa Del i det Tilskud, der gives efter Loven. Det er indlysende, at dersom der findes Fiskere, som har tjent gode Penge i det forløbne halve Aar, er det ikke rimeligt, at de fortsat faar Tilskud under den økonomiske Situation, vi har for Øjeblikket. Det vil ikke være rimeligt over for andre Erhvervsgrupper, og det vil heller ikke være rimeligt over for de Fiskere, som er i en Nødssituation; for det vil da let gaa saadan, at man fra anden Side finder det uberettiget at opretholde denne Lovgivning. Da utvivlsomt langt det største Antal Fiskere er inde under meget vanskelige økonomiske Vilkaar, vil det ikke være rigtigt, at de skal lide under, at nogen har været saa heldige at have betydelige Indtægter, hvad i øvrigt ingen bør misunde dem. Det foreslaas derfor, at Loven forlænges til 1. April 1941 med den Begrænsning, at Fiskere, som fra 1. Januar 1940 til 1. Oktober 1941 har haft en Nettoindtægt paa over 3 000 Kr., udelukkes fra Tilskud baade med Hensyn til anvendt Brændselsolie og med Hensyn til Betaling af Krigsforsikringspræmie.

Det er vanskeligt at angive, hvad Loven vil komme til at koste, idet man ikke ved, hvor stort Fiskeriet bliver, og hvor megen Brændselsolie der kan stilles til Raadighed for Fiskerne. Men da man skønner, at de højst kan faa 900 t pr. Maaned i den kommende Tid, vil Tilskuddet i alt Fald for Oliens Vedkommende ikke komme op over et Beløb af 350 000 Kr. i 5 Maaneder, selv under Forudsætning af, at alle Fiskere kommer ind under Loven. Da sikkert nogle vil blive udelukket som Følge af den Begrænsning, der foreslaas indført i Loven, vil Beløbet imidlertid ikke blive saa stort som det, jeg nævnte. Med Hensyn til Krigsforsikringspræmien kan det ikke siges, hvor meget det vil komme til at koste. Jeg kan kun nævne, at i April Kvartal er der hertil medgaaet 109 573 Kr. og i Juli Kvartal 156 486 Kr.; i denne Periode har samtlige Fiskere haft Ret til at faa Tilskud, og Be-

løbet vil derfor formodentlig i den kommende Tid blive noget lavere.

Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Landsting.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 121 af 9. April 1936 om Foranstaltninger vedrørende Landbrugets Gæld.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2361; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 23).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Kr. Johansen: I Henhold til den gældende Lov er der stillet i alt 140 Mill. Kr. til Raadighed til Støtte for Landbruget til at gennemføre en Sanering af Gældsforholdene. Man regner med, at naar Loven udløber til 1. April 1941, vil der af dette Beløb være 25 Mill. Kr. tilbage, og det foreslaas nu, ogsaa under Hensyn hertil, at Lovens Løbetid forlænges med 2 Aar indtil 1. April 1943.

Det drejer sig i det væsentligste om en ren Forlængelse; ganske vist er der enkelte Ændringer, men de er ikke af særlig indgribende Art. Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale den foreslaaede Forlængelse og anbefale Lovforslaget, saaledes som det foreligger, til Vedtagelse.

Jefsen Christensen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag om Ændringer i Gældssaneringsloven til Vedtagelse i det høje Ting.

Lovforslagets § 1 gaar ud paa at udskyde Fristen for Indgivelse af Andragende fra 1. April 1941 til 1. April 1943, samtidig med at det bestemmes, at Gæld, der skal kunne komme ind under Sanering, maa være stiftet inden 1. Marts 1940.

Det har hidtil været saaledes, at al forhaandenværende Gæld ved en Sanering under visse Betingelser kunde blive staaende som hvilende paa Ejendommen, selv om Gældsgrænsen, der i Saneringsloven er sat ved 110 pCt., derved blev overskredet. Naar der f. Eks. laa en byrdefuld Bankgæld inden for 110 pCt., og der var tinglyst en Prioritet paa Ejendommen fra Fader til Søn eller fra tidligere Ejere til nuværende